

РЕШЕНИЕ

№ 5638

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **8350** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Х., гражданин на А. срещу Решение № УВР-82/10.08.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, молбата ѝ за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна, в рамките на ускорена процедура в производството по общия ред.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Изложената от жалбоподателя бежанска история е последователна и непротиворечива. Според оспорващия, административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и без да даде възможност за представяне на доказателства относно причините, поради които Х. е напуснал А.. Същите са свързани с общата обстановка в страната. Твърди се, че в решението изобщо не са изложени мотиви относно явната неоснователност на молбата за закрила. Не е обсъдена и актуалната информация в страната на произход.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява.

Ответникът по жалбата, не се явява, не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП, намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № 1472/24.07.2020 г. до Държавната агенция за бежанците, подадена, А. Х. е поискал да му бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № 1472/24.07.2020 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място]

На 06.08.2020 г. с А. Х. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП 1472 от същата дата. Оспорващия твърди, че е напуснал А. преди около два месеца нелегално и от там през Турция трафиканти го прехвърлили в България, където той е подал молба за закрила. В страната си на произход, оспорващият не сочи да е имал проблеми заради своите религия, раса, етническа или политическа принадлежност. Твърди, че не е могъл да ходи на училище и че ако е имал такава възможност е щял да си намери работа. Посочва, че семейството му е имало някакви спорове със свои роднини и че брат на негов първи братовчед е бил убит, но било обвинено семейството на Х.. В крайна сметка старейшините решили, че те не са виновни.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗУБ.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-246/15.05.2020 г. относно състоянието на сигурността в А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено А. Х. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 17.08.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 20.08.2020 г. /вх. № 1472/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, същата е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от същия закон.

Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8,

ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон и 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 10-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

В разглеждания казус А. Х. не е представил никакви документи и не е посочил, че ще разполага с такива.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи с аргумента, че оспорващият е доказал твърденията си, че ако се завърне в А., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти. Няма данни, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради своята раса, религия или етническа принадлежност. Оспорващият не твърди да е бил преследван, заради своята религия, политически убеждения или народност. Твърденията за заплахи и конфликти с други членове на семейството имат по-скоро криминален характер и не могат да обосноват предположение, че Х. е бил преследван на етническа или религиозна или като член на определена социална група. При всички случаи, упражненото насилие от страна на член на семейството, в случая роднина, на търсещия закрила попада извън приложното поле на ЗУБ, поради което то не може да бъде основание за предоставяне на бежански статут.

От описаната по-горе справка е видно, че обстановката в А. в момента е относително спокойна. Спорадично насилие и сблъсъци са налице, но те нямат масов интензитет. Има инцидентни данни за отвлечени хора от страна на талибаните и за извършени изтезания. Талибаните и други терористи продължават да убиват персонала на силите за сигурност, като понякога има жертви и сред цивилното население. Броят на насилствените събития обаче постоянно намалява. Обстановката в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплаха срещу живота или личността на цивилните.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на А. Х. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация. Следва да се отбележи, че невявяването му пред съда, го е лишило от възможността да изложи бежанската си история, както и да направи доказателствени искания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х., гражданин на А. срещу Решение № УВР-82/10.08.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, молбата ѝ за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна, в рамките на ускорена процедура в производството по общия ред.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.